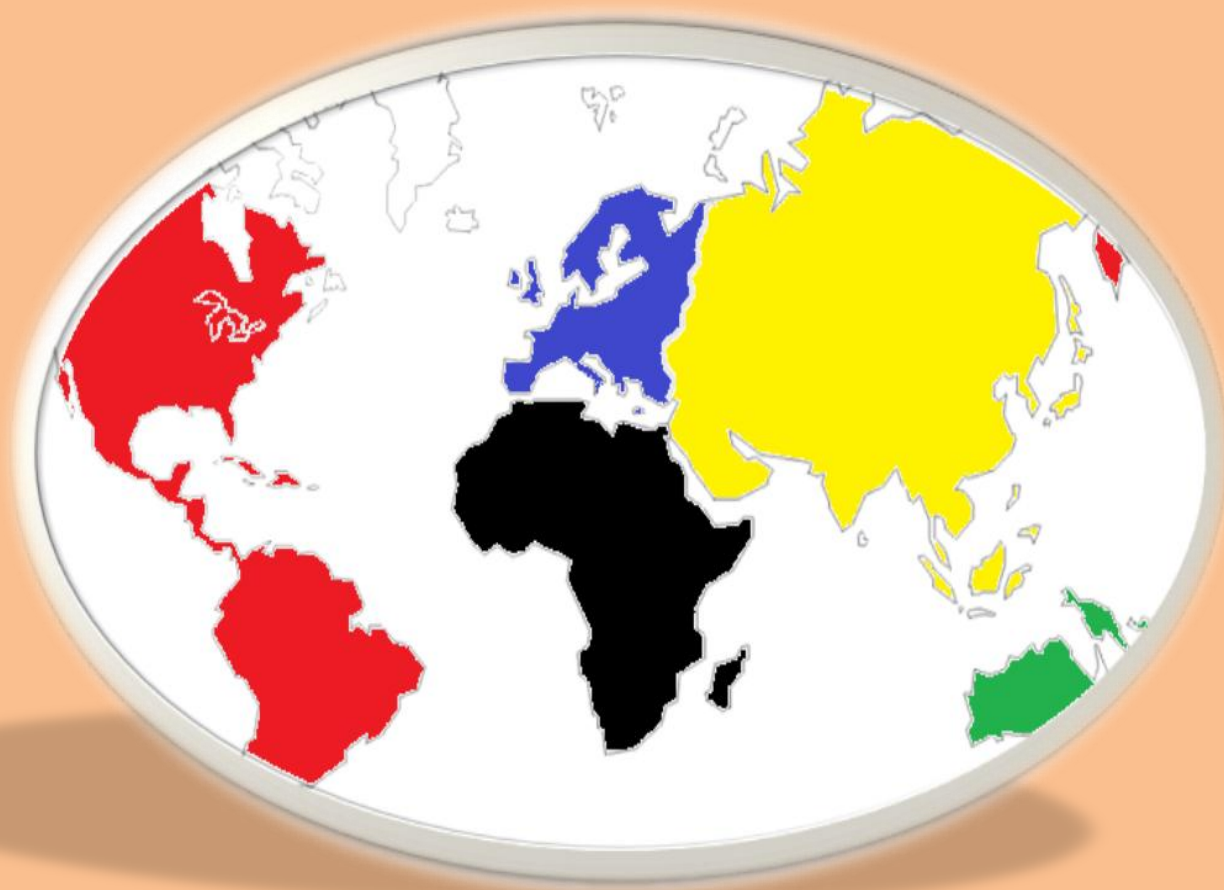

TÁBOROVÝ DENÍK

PT ZEMĚKOULE 2010

Program tábora (výlety):

1. 7. 2010 *EVROPA (Klánovický lesopark)*
2. 7. 2010 *ASIE (Náprstkovo muzeum, Petřín)*
7. 7. 2010 *AMERIKA (Divoká Šárka)*
8. 7. 2010 *AFRIKA (ZOO Jihlava)*
9. 7. 2010 *AUSTRÁLIE (Lanové centrum DDM Karlín)*

Vedoucí výpravy:

Jakub Pavlík

Kateřina Smcová

Členové týmu:

<i>Petr</i>	<i>Tomáš</i>	<i>Honza B.</i>	<i>Kryštof</i>
<i>Katka V.</i>	<i>Kuba</i>	<i>Vitek</i>	<i>Pavel</i>
<i>Adam V.</i>	<i>Honza N.</i>	<i>Terka R.</i>	<i>Terka S.</i>
<i>Michal Š.</i>	<i>Michal N.</i>	<i>Marek</i>	
<i>Matěj</i>	<i>Hanka</i>	<i>Vojta</i>	
<i>Aleš</i>	<i>Filip</i>	<i>Katka T.</i>	

Termín:

1. – 2. 7., 7. – 9. 7. 2010

Místo konání:

Dům dětí a mládeže Praha 9 – Černý Most, Generála Janouška 1060

Den první – Cesta do Evropy

Po příchodu všech jsme si sedli do kroužku a řekli jsme si pár pravidel a organizačních věcí na úvod. Poté jsme začali hrát seznamovací hry. Přeci jenom 22 lidí je docela dost, a tak dá něco času se alespoň trochu naučit jména ostatních a trochu se navzájem poznat. V počátečním kolečku jsme si zahráli hru, kdy stačilo říct své jméno a k tomu přidat jméno přídavné, které začínalo stejným písmenem jako jméno křestní. Padala jména jako: pracovitý Pavel, velký Vojta či klidná Katka. Další seznamovací hra – Toaletní papír - spočívala v tom, že si každý z toaletní ruličky odmotal takovou část, která se mu nejvíce zamlouvala. Fígl byl v tom, že každý útržek znamenal říct o sobě jednu větu (co máš rád, co děláš ve volném čase atd.).

Po seznamovacích hrách jsme se přemístili na zahradu, kde jsme se pustili do aktivit založené na důvěře toho druhého. Kolotoč jednotlivých aktivit jsme spustili pády ve

Obrázek 1: Pády důvěry

Tady už bylo vidět, že někteří to berou na lehkou váhu, což se pak projevilo v několika pádech. Pár minut jsme pak dováděli na lanových prolézačkách.

Když jsme se vrátili zpátky na naše hlavní stanoviště, sbalili jsme se svačinu, pití a vyrazili směrem na autobus, který nás odvezl na vlakové nástupiště v Dolních Počernicích. Odtud jsme popojeli dvě stanice, do zastávky Praha – Klánovice. Tady začínal náš hlavní program dne – Po stopách naučné stezky Klánovickým

Obrázek 2: Klánovická naučná stezka

lesem. Rozdělili jsme děti pomocí losovátek do dvojic. V těch spolupracovali v následujících hodinách. Jejich úkolem bylo odpovědět na co nejvíce otázek, na které mohli najít odpovědi během našeho celodenního výletu.

Během putování jsme si zahráli na rozptýlení i pár her: Na motýly a Číselné pexeso.

Obrázek 3: Motýli

Obrázek 4: Pexeso

Přes oběd jsme zakotvili na odpočívadle a dali si svačinu. Na zpáteční vlak jsme museli přidat pořádně do kroku, protože se všichni těšili na zmrzlinu a nikomu se nechtělo čekat na další vlak. Ten náš spoj jsme nakonec opravdu stihli. Celý výlet po Klánovickém lese trval 5 hodin a nachodili jsme něco málo okolo 12 km. Je pravda, že to byl skvělý výkon. Někteří si po tomto výletu dokonce ustlali i v autobuse MHD.

Zpátky na domečku jsme si chvíli odpočinuli. Děti dostaly časopisy ABC a chvíli a mlčky si v nich četli. Bylo vidět, že výlet byl opravdu náročnější a všichni byli rádi, že si mohou v klidu odpočinout.

Poslední aktivita dne byla zdokumentovat dnešní den – vytvořit jakési noviny o dnešku. Ve skupinkách mohly děti malovat, kreslit, nalepovat výstřižky z novin či přidat svůj vlastní komentář na velký arch balicího papíru. Práce ve skupinkách probíhala naprosto dokonale a všem se výtvořily moc povedly.

Obrázek 5: Výroba novin

V závěrečných minutách jsme si udělali závěrečnou zpětnou vazbu. Díky kouzelnému tučňákovi jsme mohli bez ostychu říct ostatním, co se nám dneska líbilo nebo nelíbilo. Většina hodnotila program kladně, měli radost, že strávili den v lese a že si zahráli pár her a vyřádili se na dětském hřišti. Moc se těšíme na zítřejší den i program...věříme, že bude probíhat stejně dobře jako ten dnešní.

Obrázek 6: Na nádraží směr Klánovice

Den druhý – Putování napříč Asií

Po včasném příchodu všech dětí jsme se posadili do kroužku a zahájili nový den věnovaný Asii. Pro připomenutí a procvičení jmen jsme si zahráli známou hru na jména. Spočítala v plácání do nohou společně se svým jménem a následným tleskáním rukou společně se jménem někoho jiného. Ač se tato hra zdá být lehká, nám dala docela zabrat. Zkusili jsme potom tedy ještě jednu hru, která se jmenuje Upír. Při této hře se sedí v kroužku a uprostřed je upír. Ten si vybírá oběť, kterou chce zakousnout. Oběť se zachrání jedině tím způsobem, že řekne jméno někoho jiného, za nímž se upír musí rychle vydat. Tato hra byla velice zábavná a po ránu nás všechny pěkně probrala. Poté se děti seznámily s Asií pomocí počítačové prezentace. Následně jsme byli připraveni vydat se do centra Prahy, do Náprstkova muzea.

Z Domečku jsme se vydali na metro Rajská zahrada a tím přímo na Národní třídu, v jejíž blízkosti se muzeum nachází. Chvilí nám sice trvalo, než jsme skryté Náprstkovo muzeum našli, ale nakonec jsme byli úspěšní. Děti ihned zaujal obří ručně

vyřezaný totem, u kterého jsme se také vyfotili. Poté nám už nic nebránilo projít všechna patra muzea. Výstava nástrojů domorodých kmenů z Austrálie a Ameriky byla velice zajímavá a děti byly okouzleny

Obrázek 7: Náprstkovo muzeum

mnoha bumerangy, šamanskými

pomůckami a soškami. Po prohlídce si děti mohly koupit nějaké suvenýry v obchůdku.

Výstava tedy splnila očekávání a to i přes to, že výstava asijského umění byla zrušena a my se tedy museli spokojit s expozicí Austrálie a Oceánie a Amerikou.

Poté jsme šli směr Karlův most a následně Petřín. Po cestě si děti koupily v obchodě zmrzliny, aby se při takovém krásném počasí trochu osvěžily. Když jsme dorazili do

parku na Petříně, dali jsme si oběd ve stylu velkých svačinek. Děti si pak chvíli hrály na prolézačkách a během toho se průběžně osvěžovaly u malé fontánky. Na louce si zahráli hru Drácci, při které si děti musely dobře střežit své ocásky - fáborky. Živým uzlováním z rukou jsme ukončili náš petřínský výlet a pomalu jsme vyrazili opět do Domečky.

V Domečku jsme si chvíli odpočinuli, posvačili a mohli jsme se vrhnout na další

Obrázek 8: Alešův bojovník

aktivitu, která nás čekala ve výtvarné místnosti. Naším úkolem bylo vymodelovat čínské bojovníky ze samotvrdnoucí hmoty. Inspirovat se děti mohly fotografiemi Terakotovy armády. Označuje se tak vojsko vyrobené z terakoty, které se nachází v čínské provincii Šen-si. Armáda se skládá převážně z vojáků, výjimkou nejsou ani sochy koní a válečných vozů. Zanedlouho jsme měli stůl plný

nádherných vojáků, studní a hradeb. Kdo měl již dotvořeno, mohl se jít odreagovat ven na hřiště.

Posledním úkolem dětí byla, stejně jako včera, výroba novin. Děti se rozdělily do čtyř skupinek a v nich tvořily „noviny“ na veliký papír. Vystříhovaly a nalepovaly, kreslily a psaly vše, co pro ně bylo dnes typické a zajímavé, prostě vše, na co si vzpomenu, když se řekne Asie. Své výtvary si potom také prezentovaly. Už nám tedy nic nebránilo k zpětné vazbě a svěřili jsme plyšové kryse, co se nám dnes líbilo či naopak nelíbilo. Hodnocení bylo vesměs kladné, to znamená, že se už nemůžeme dočkat na další den, který si opět všichni užijeme. A to tentokrát ve stylu Ameriky.

Obrázek 9: V centru Prahy

Den Třetí – Původní Amerika

Dneska jsme se všichni sešli a hned začali rozehřívací hrou - Titanic. Cílem hry bylo udržet se na co nejmenším počtu židlí. Po několika pokusech jsme skončili při 18 dětech na 8 židlích. A to si myslím, že je skvělý výsledek. Poté jsme si šli zahrát hru původních obyvatel Nového kontinentu, vypůjčili jsme si „lakrosky“ a vyrazili na hřiště. Polovina dětí se rozdělila na dvojice a vyzkoušela si házet a chytat tenisový míček do lakrosových holí. Po pár minutách se to někteří naučili opravdu skvěle a dokázali udělat několik výměn, aniž by jim míček spadl na zem. Po 15 minutách následovala výměna družstev. Ti, co si házeli, si mohli odpočinout na prolézačkách nebo si zahrát míčovou hru.

Po vydovádění se na hřišti jsme si nandali batůžky na záda a vyrazili na výlet do Divoké Šárky. Cesta zabrala poměrně dost času, ale nám to vůbec nevařilo. I dávní námořníci museli trávit nejen hodiny, ale i dny a měsíce na lodích, které je donesly do cíle. Cestou se nám stala nemilá věc. Díky špatnému povrchu na chodníku vedoucí Katka upadla a nešťastně si při tom vrkla kotník. A ještě k tomu nepěkně odřela koleno. Naštěstí toto zranění nezpůsobilo přerušení výletu – což by asi všechny dost mrzelo, protože jsme byli teprve na začátku výpravy.

Divoká Šárka je nejzachovalejší přírodní celek v Praze. Pestrý členěný reliéf vystupuje v četné skalní výrostky. Cestou v Šáreckém údolí jsme zabrouzdali k pramenu Šárky a letmo si zahráli geocaching. Jako správní objevitelé jsme si ukoristili jeden malý pokládek. Po krátké odbočce jsme pokračovali po značené stezce

Obrázek 10: Divoká Šárka

na vrchofy kopců. Tam na nás čekala další hra, Kdo nejdál donese svůj papírek během 10 i 30 sec. Vítězové byli odměněni body do celotáborového hodnocení. Po sestupu zpátky do údolí jsme se

vydali na přírodní koupaliště Džbán. Jelikož bylo krásné a teplé počasí, voda nám přišla vhod. Převlékli jsme se do plavek a hurá do vody. Jelikož slunce hrálo až až, i menší chladivé občerstvení v podobě nanuku přišlo vhod. Na louce jsme si před odchodem zahráli na Pašeráky a pak jsme svižným krokem vyrazili zpátky na tramvaj, abychom včas přijeli do domečku.

Obrázek 11: Pašeráci

Den čtvrtý – Africké dobrodružství

Dnes jsme si kapku přivstali, protože sraz na Domečku byl už v 7 hodin. A proč? Protože nás čekal výlet do jihlavské zoo. Některé děti byly tak nedočkavé, že už před 7h stály před domečkem. Jiné přišly včas a naštěstí nikdo nepřišel pozdě. Vyrazili jsme na metro a rovnou, s jedním přestupem na Florenci, na Hlavní nádraží. Rychle jsme se zorientovali, odkud nám jeden vlak a šli jsme na nástupiště. Rychlík dorazil a my se mohli „naskládat“ do kupé. Aby se děti nenudíly, připravili jsme jim malý, ale trochu těžší, kvíz. Poté se pokoušely hádat z kartiček zvířátka z celého světa. Dvě hodiny utekly jako voda a my dorazily do Havlíčkova Brodu, kde na nás čekal motoráček, který nás svezl až do Jihlavy.

Obrázek 12: Kvíz ve vlaku

V Jihlavě jsme se kapku víc prošli, než jsme našli ZOO. Nakonec se nám ji ale povedlo najít a my se mohli vrhnout mezi zvířátka. U vchodu jsme dostali plánek ZOO, takže jsme se všichni bezpečně orientovali. Začali jsme u levhartů a rysů, kteří klidně polehávali v ohradách. Ani kupa dětí je ani trochu nerozházela. Dále jsme šli k nosálům, mývalům a lemurům, u kterých jsme si nakrmili vodní ptactvo. Došli jsme ke stánkům s občerstvením, tak jsme si dali chvíli pauzu na oběd, kdo chtěl, mohl si koupit zmrzlinu. Následovala africká vesnička, která bez pochyby všechny upoutala svým výběhem koz, kam jsme mohli jít. Kozy se vůbec nebáli, tak jsme si je hladili a několikrát i vyfotili. Kousek vedle byl domeček, v němž se odvážlivci mohli podívat na netopýry volně zavěšené na větvích. Dále nám africká vesnička nabídla ukázkou typických afrických přibytků a africké školy. Po prohlídce vesničky jsme šli kousek vedle na dětské hřiště, kde děti nejvíce zaujala obrovská, točitá klouzačka. Čas nás pomalu začal tláčit, tak jsme se museli vydat zpět na vlakové nádraží. Cestou jsme ještě zhlédli klokaný a medvědy. Někomu ale zaujali také kaktusy a jiné exotické rostliny v obchůdku.

Obrázek 13: Africké kozy

Rychle jsme se vydali na cestu zpět do centra Jihlavy a na autobusové nádraží. Zde jsme chvíli čekali, protože náš autobus měl zpoždění, ale nakonec jsme se dočkali. V autobusu o nás bylo dobře postaráno. Kdo chtěl, mohl si poslouchat hudbu nebo si číst. Všem nám bylo nabídnuto pití a horká čokoláda to vyhrála na plné čáře. Cesta byla velice rychlá a bez kolon, tak jsme v 16:30 byli na autobusovém nádraží na Florenci. Museli jsme pospíchat do domečku, abychom nepřišli pozdě. Nicméně dopravu jsme neovlivnili, tak trochu zpoždění bylo. Africký den utekl jak voda a nás zítra čeká už poslední společný den.

Obrázek 14: Fotka u pásovce

Den pátý – Všude samá voda

Tak a poslední den našeho cestování po světě je tady. A my v našem putování skončíme u Austrálie. Ráno jsme se opět všichni sešli v domečku. Den jsme zahájili prezentací fotografií, která nám odkryla krásy Austrálie. Poté jsme se vydali na zahradu a pro velký úspěch hry Dráčci jsme si ji zahráli znova. Byla to dobrá rozcvička a navíc za ni mohli děti dostat bodíky do celkového bodování. Následně jsme si zahráli ještě Na honěnou. Nebyla to ale obyčejná Honěná, kterou každý známe, ale všichni účastníci měli pokaždé nějaké tělesné znevýhodnění, např. museli mít zakryté jedno oko, držet si koleno či kotník. Takže žádná sranda. Ale ta nakonec byla stejně.

V 9 hodin nám už nic nebránilo vyrazit na program do Lanového centra DDM. Vydali jsme se metrem na Palmovku a pak kousek pěšky k Libeňskému mostu. Náš program ale nebylo lezení, šplhání a různé dovádění ve výškách, nýbrž plavba v kánoích a nízká lana. Slunce opět velmi silně žhnulo, a tak nám trávení pár hodin u vody přišlo vhod.

Zatímco lektorka Nora připravovala kánoe, my jsme se nasvačili. Potom bylo třeba se rozdělit na dvě skupinky, tak jsme náhodně vytvořili jednu skupinku po 10 dětech a druhou po 9 dětech. Nora všem pečlivě vysvětlila pravidla vodáctví. Jelikož jsme už měli plavecké vesty, byli jsme poučeni, jak se drží pádlo a co znamená háček a kotrčník, mohli jsme vyrazit na vodu. Zatímco se první skupinka připravovala k plavbě, druhá hrála na hřišti vybíjenou a lezla po nízkých lanech. Kánoe byly pro dvě osoby, tak nám to krásně vyšlo, jelikož s námi na vodě byla i instruktorka.

Obrázek 15: Kanoing

Začátky byly sice těžké, ale nakonec si to každý osahal a už nám to pěkně šlo. Po hodině, co si první skupinka užila na vodě, se mohly skupinky vyměnit. Příprava dalších vypadala stejně jako u těch prvních. Jelikož ale druhá skupinka byla rychlejší

v plavbě kanálem na Vltavě, zbylo jim více času na vodní závody v kanoích. Strávená polovina dne se nám líbila a byli jsme spokojeni s praktickou ukázkou toho, jak se na vodě má člověk chovat a jak správně pádlovat, aby ujel co nejvíce za co nejmenší námahy.

Obrázek 16: Foukání na textil

Po návratu a krátkém odpočinku jsme se vrhli na další aktivitu, která spočívala v malování na trička. Každý si mohl vybrat svůj vlastní motiv nebo si vzít šablonu a foukacím fixem ji převést na tričko. Výtvarné umění původních obyvatel Austrálie má pravěkou historii. Poté, co jsme si trička omalovali, podepsali či jinak výtvarně upravili, jsme si rozdali glejty – upomínkové listy.

A úplně nakonec všech konců a našeho putování po Zemi jsme si zahráli hru Bingo o hlavní ceny. Samozřejmě v tom hrály roly získané body během celého tábora. Čím víc bodů, tím víc dostal člověk hracích kartiček na Bingo. Tudíž i tak stále nebylo rozhodnuto, kdo vyhraje nějakého toho chlupatého plyšáka, DVD nebo čokoládku a lípo (a samozřejmě i mnoho dalšího).

Pak už jen zbývá se rozloučit. Tábor uběhl jako voda a já pevně věřím, že si ho všichni moc užili. Výzvy, které byly kladeny po celý týden, všichni překročili bez velkých potíží. Bude nám velkým potěšením, když se budeme moct potkat na další takovéto akci – třeba jen víkendové. Určitě tak sledujte naše webové stránky (www.ddmp Praha9.cz) a neváhejte a pojedte s námi za dalším dobrodružstvím.

Kuba a Katka